

Protokół przesłuchania świadka

28 39

Dnia 28 lutego 1947 r. w Siedzniowie Sędzią Siedziby Sądu Okręgowego w Kielcach w osobie sędziego Ludwika Jenkowskiego z udziałem protokulenta Hess Haliny przesłuchała niżej wymienionego świadka bez przysięgi. Po uprzedzeniu świadka o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania i o treści art 107 k.p.k. świadek zeznał co następuje:

Imię i nazwisko Antoni W. i k. l. p.
 Wiek 1.12.1879 r.
 Imiona rodziców Franciszek i Józefa z d. Giszek
 Miejsce zamieszkania wieś Michniów gm. Suchedniów pow. Kielce
 Zajęcie rolnik
 Wyznanie rzym-kat
 Karalność niekarany
 Stosunek do stron

W dniu 12 lipca 1943 roku w rannych godzinach wyjeżdżałem na podwórze do lasu. Wieś Michniów była otoczona kordonem niemieckich żandarmów, którzy mnie jednak przepuścili. Po powrocie z lasu około południa widziałem jak niemcy sprowadzili grupami kilkudziesięciu mężczyzn grupami, przeważnie w wieku młodym, podzielili następnie na trzy oddziałki, wprowadzili później do stogów Wątrobinskiego, Duleby i Gila, poczynając budynki te podpalili, wrzucając ponadto granaty i strzelając z jasnej broni. Tego dnia miejsce zbrodni nie byłem w stanie oglądać. Następnego dnia żandarmi ponownie przybyli do Michniowa i wtedy widziałem jak na łasch chwytali małe dzieci, które wrzucali do płonących zabudowań, bowiem tego dnia systematycznie strzelali do ludzi i podpalali wszystkie zabudowania, rabując cenniejszy dobytek, a zwłaszcza wszelki inwentarz żywego. Widziałem również, jak jeden z żandarmów prowadził żonę mójego pasierba, niestety na ruku czteroletnie dziecko, które kurczowo obejmowało matkę za szyję; kobietę ta razem z dzieckiem niemiec wepchnął żywcem do palacej się stodoły; gdy powróciłem po spaleniu wsi widziałem zwęglone zwłoki tej kobiety z dzieckiem, jakby w układzie uszcisku. Dalszego likwidowania wsi nie widziałem, gdyż zabrany zostałem na podwórze, a gdy z niej powróciłem - zauważyłem tylko popioły i zgłoszenia, wśród których znajdowały się zwęglone zwłoki pomordowanych mieszkańców. Drugiego dnia ofiarami terroru niemieckiego padli głównie starcy, kobiety i dzieci, zdolali się jedynie uciec ci mieszkańcy, którzy pod gradem kul zdolali uciec do sąsiednich lasów. W ciągu obu dni niemcy spalili 85 domów mieszkalnych i znacznie więcej zabudowań gospodarskich, mordując kilkaset osób, przeważnie przez spalenie żywem. Ja straciłem zdrowie, którego do dnia dzisiejszego nie odzyskałem.

Zeznałem wszystko. Odczytano. - Zaznaczam, iż żadnego z sprawców nie potrafiłem rozpoznać.

Sędzia Okr. Siedziby
Ludwik Jenkowski

Protokulant.

Witko Antoni